

hebben. Maar wie de minderwaardige posscheboter¹⁾ verkocht, moest daarmee staan ten noorden van de Lombardschebrug. Ten westen van het gasthuis konden de kramers hun stallen opslaan. De vee- en paardenmarkt werd gehouden op de Meent en zoo noodig ook op de Botersloot. Huiden mochten alleen verkocht worden op de 's-Gravenstenebrug, die daardoor den naam Huibrug kreeg, terwijl de mandemakers en hordebreiers met hun waren op het Oostnieuwland moesten blijven. Maar ook elders waren de straten vol koopwaar, want de poorters zullen niet minder dan de uitheemsche kooplieden geijverd hebben om door verleidelijke uitstallingen koopers te lokken.

De marktkeuren doen aan de eene zijde tal van concessies aan niet-poorters. Zij mochten o.a. brood, vleesch, aardewerk en kramerijen verkoopen, wat hun anders verboden was. Vreemde schoenlappers en ketelboeters mochten hun diensten aanbieden. Een der schoenmakerskeuren is bovendien een curieus voorbeeld van de wederzijdsche bevoorrechtingspolitiek, die de middeleeuwsche steden voerden. „So waer dat onsse poorters haer scoen niet bruyken en mogen op ten rechten markedach, dier stede poerteren en sullen hier gheen schoen bruken noch vercopen opten markedach op XV sc.”²⁾ Het is moeilijk te gelooven, dat men dergelijke bepalingen werkelijk consequent handhaafde.

Aan den anderen kant spreekt uit de bemoeiingen van de stadsregeering met den markthandel een duidelijke neiging tot bevoorrechtiging van de poorters. De Rotterdammers moesten in de gelegenheid worden gesteld goed en goedkoop levensmiddelen voor eigen gebruik in te slaan. Vandaar het recht van voorkoop, dat den poorters toestond om, voordat de gasthuisschel geluid had, gevogelte, boter, kaas, eieren en andere artikelen te koopen, „also veel als zij behoeven binnen hairre herberghen te zieden off te braden, op XV sc.”³⁾ Zij konden daartoe bij de marktschippers in de haven aan boord gaan, zij mochten ook aanleggen bij de schepen, die op stroom lagen.

1) posscheboter = puuschede boter = boter van biest gemaakt.

2) Geschreven keurboek, blz. 70.

3) Fruin, Het oudste keurboek van Rotterdam, blz. 37.